

Tin Và Không Tin Trong Xã Hội VN

Tác Giả: Joyce Anne Nguyen (Nguyễn Đác Hải Di)
Thứ Sáu, 16 Tháng 7 Năm 2010 10:09

Và tôi tò hái. Tôi sao chúng ta lại phải cam chịu chấp nhận? Tôi sao chúng ta không thể lên tiếng phản đối? Tôi sao chúng ta không thể đứng lên đấu tranh cho cuộc sống tốt đẹp hơn? Tôi sao chúng ta không làm gì đó cho đất nước, thay vì chịu đựng hoặc bỏ sang nước ngoài và không còn quan tâm đến VN nữa?

Khi viết bài này trong chuyến tàu đi Prague đến Warsaw, tôi không có hy vọng sẽ tạo nên 1 sự thay đổi về quan điểm của người đi đác, không hy vọng lập trường VN đang sống tại VN có thể có cách nhìn khác hơn về hình thức xã hội VN, đến thuán là tôi viết cho đất viết, viết quan điểm và cách nhìn của tôi. Tôi đã cố gắng để không bị xem là phián đán nháng quan điểm của ná rõ ràng hoặc bên này hoặc bên ná, không có thói quen đứng ngá chân cùng lúc 2 quan điểm.

Không hẳn mọi điều của ta còn phải tin đến là sự thật và chân lý. Cũng có khi đó chỉ là tuyên truyền. Tôi không tin vào điều tôi nghe và đác, tôi không tin vào những lời nói khác nói và ép buộc tôi phải nghe. Tôi chỉ tin vào những gì tôi đã tận mắt thấy, quan sát và trải nghiệm. Tôi thực tế tôi tiếp nhận những luồng và lối nghĩ khác nhau để rút ra kết luận riêng của mình. Dù là tuyên truyền hay không, đó cũng vẫn là cách nhìn và cách nói của những người khác, không phải của tôi.

Tôi sinh ra ở Sài Gòn, và lớn lên ở Sài Gòn. Và tôi rời Sài Gòn ngày 22/4/2009 (đến Na Uy ngày 23/4). Tôi nghĩ đến đi đá hiáu về cuộc sống của con người tại VN, để thấy những góc khác nhau của xã hội VN mà những người VN sinh tại nước ngoài chỉ vài lần không thể thấy hết đác. Trong cách nghĩ của tôi, sống trong 1 thời gian dài và ghé thăm vài lần, mọi lần vài tuần là 2 việc hoàn toàn khác nhau. Những người sống trong nước có thể không biết những việc chính trị những thấy rõ những mặt xấu và hiện chỉ trong môi trường mình đang sống.

Ở đây tôi nói về việc tin và không tin trong xã hội VN.

Khi tôi sinh ra và bắt đầu đến trường, tôi đã đác đáy về Bác Hồ, đác đáy đó là về Thánh sống hoàn hảo không về không con cái để hy sinh vì quốc gia dân tộc, không 1 xu trong tay rời khỏi nước tìm kiếm cuộc sống.

Tôi đã đác đáy xã hội VN tốt đẹp tự do và tôn trọng con người ra sao.

Tôi đã đác đáy về những điều về điều siêu việt của chủ nghĩa Marx- Lenin tôi phải học trong môn triết tại trường, đác đáy về chiến tranh, về tinh thần đấu tranh bền bỉ bất khuất của con người VN đánh đuổi ngoại xâm.

Khi ấy tôi vẫn còn nhỏ và tôi tin những gì tôi đã học tại trường. Tôi không nghĩ ta có thể lừa gạt con nít và nhái nhát những điều để trả cho trẻ thơ. Tôi đã nghĩ dân tộc VN là dân tộc hào hùng không bao giờ nhán nháng trước kẻ xâm lược. Tôi đã nghĩ những điều ấy và thật tuyệt vời và đáng tự hào. Tôi đã nghĩ...

Cho đến lúc này, thật khó để tôi có thể thẳng thắn tuyên bố về chiến tranh hay con người ở Hồ Chí Minh. Tôi có thể nói, những người đã nói, tôi là 1 con người, 1 cá nhân, tôi không phải 1 con vật hay 1 cái máy cassette chỉ sao chép lại những gì tôi đã đác đác hoặc đác nghe không qua kiểm chứng. Tôi không thể nói về những gì tôi không tận mắt chứng kiến hoặc trải qua. Có rất nhiều bằng chứng còn sót lại những việc rất khó để có thể thuyết phục mọi người, nên tôi quyết định sẽ không nói gì về chiến tranh và lịch sử, mà tôi đã trải qua, đúng, những mặt tôi là

mà tôi, tôi là tôi, và tôi không muốn trả bài.

Tôi chỉ nhìn vào những gì đang diễn ra. Và nói về những gì đang diễn ra.

Tôi đã đọc các bài về sự u việt và tất cả các nhà lãnh đạo cộng sản, về những lý tưởng cao cả của người cộng sản cùng với chủ nghĩa Marx- Lenin và tất cả những Hội Chí Minh.

Tôi đã nghe giáo viên phân tích về sự r u rã của các đảng giãy chết bên bờ vực thẳm, bên ngoài giàu có đẹp đẽ nhưng bên trong đang chết dần chết mòn.

Những r i tôi đọc đ n n c ngoài. Tôi sống t i Na Uy, tôi đi qua Pháp, qua Đ c, qua Ti p Kh c và s p t i s là Ba Lan. Tôi ph i t h i, n u ch đ này hoàn m đ n th , t i sao nó l i s p đ h àng l o t các n c Đông Âu và trên Th Gi i ch còn l i 4 n c là VN, TQ, B c Hàn và Cuba theo ch đ này ?

Tôi t h i, n u nhà n c c ng s n luôn lo cho dân và cho dân s t do, t i sao h ph i n i d y đ u tranh l t đ , và bây gi 4 n c này cũng có r t nhi u ng i đã chán ghét ch đ ? Tôi t h i, xã h i ngày càng phát tri n và ti n b , v y t i sao t năm 1975, sau 34 năm m i ng i v n tìm r t nhi u cách khác nhau đ r i kh i n c nh v t biên, l y ch ng ngo i, lao đ ng h p tác, môi gi i lao đ ng....?

Những n c Đông Âu đã t b ch đ c ng s n, tôi có th th y rõ cu c s ng c a h tr nên t t h n r t nhi u so v i tr c kia. Phát tri n r r t. Con ng i không d dàng b ng lòng ch p nh n s ph n 1 cách th đ ng mà ch đ ng đ ng lên đ u tranh vì nhân quy n và t do dân ch , khi h đ c quy n đ n s th t thay vì nh ng l i tuyên truy n đ i trá và đ c ph n kháng và c t lên ti ng nói c a mình.

Và khi tôi đ c h c v ch nghĩa xã h i, tôi nh n ra xã h i VN không h đi theo ch nghĩa y. Theo ch nghĩa xã h i, m i th thu c v nhà n c, s phân chia giai c p g n nh không có, không có t h u. ****

Xã h i VN hay TQ có th ti p t c t n t i vì h t lâu đã t b ch nghĩa xã h i ban đ u - cái xã h i lý tưởng không giai c p, và đi theo n n kinh t t b n. R t nhi u ng i đã nói v i tôi v công nghi p hoá, hi n đ i hoá đ nh h ng xã h i ch nghĩa và đ t n c ta đang đi theo con đ ng xây đ ng xã h i ch nghĩa, th nh ng h đã b ên v c mù quáng mà không nhìn l i 1 chút đ nh n ra s t ng ph n 180 đ gi a mô hình ch nghĩa xã h i và nh ng gì nhà n c đang th c hi n. Kêu g i công nghi p hoá, hi n đ i hoá và khuy n khích m i ng i làm giàu, y là t b n. Đó là lý do TQ, VN có th t n t i.

Tôi ti p t c tin và không tin trong xã h i VN. Tôi sinh ra là 1 con ng i và tôi s ng nh 1 con ng i, không muốn làm con r i đ b gi t dây.

Tôi đã đ c d y v tình th n yêu n c không khu t ph c c a con ng i VN. Những khi cu c bi u tình c a sinh viên n ra ch ng đ i TQ liên quan đ n v n đ Hoàng Sa, Tr ng Sa, h b đàn áp và b t gi . M tôi cũng đã b b t vì bi u tình ch ng TQ. Ch vì yêu n c. Những công an b t gi m tôi và nh ng ng i khác nói r ng m tôi b b t vì lý do t t p không xin phép (không dùng t “bi u tình”), nh ng không nói đ c mu n t t p ph i xin phép đ u. Và t sau đó h b t đ u chú ý đ n gia đình tôi. H đ c mail, h nghe đ i n tho i, h theo dõi... 1 l n m tôi nh n ra 1 con cá và b o “Tôi trông anh quen l m !”, con cá b o “Không, làm sao quen đ c.” Không lâu sau khi chính th c g p t i ph ng, ng i công an PA35 b c ra, chính là con cá, h i m tôi “Sao, th y quen không?”

Khi m tôi b t đ u vi t blog, tình hình tr nên khác đi. Đôi khi công an đ n nhà tôi và h i v gi y t và h kh u, 1 cách b t th ng. Và đôi khi công an g i m tôi thuy t ph c, b o bi u tình nh th là nh h ng đ n an ninh, đ n quan h ngo i giao c a VN và TQ. 1 ng i công an khi

Quán cà phê cũng nói thng, tht ra nhng gì m tôi vi t là không có gì sai, nhng không nên vi t trên blog nh th cho ng khác th y, n u b c xúc m tôi có th vi t nh t ký.

Tình hình không đ nghiêm trng đ nh hng đ n vi c h c c a tôi. Tôi v n đ c đ n trng nh bình thng và cũng không ai xu t hi n đ d y d và gây khó đ . Tôi cũng không nghĩ h có nói gì v i các giáo viên hoc nhân viên trong trng. Không t i m c nghiêm trng.

Nhng m tôi không th ti p t c làm vi c. Công vi c đang làm đ b ngng n a chng, không 1 lý do rõ ràng, ch vài l i gi i thích nh p nhng m h kho l p. Có 1 giai đ n m tôi hoàn toàn không có vi c làm, và n càng lúc càng đ n. M i khi m tôi đ n 1 n i làm m i, h đ u đ n nói đôi l i v i tng giám đ c đ d n dò.

Có l ng khác s không tin và cho rng đó là đ u d i trá. Trong xã h i VN, ng i ta có câu "1 đ u d i trá nói trăm l n, ngàn l n s tr thành s th t." Nhng đ u nhà n c b t ta ph i tin, đ n đ n ta tin không c n đ n đo suy nghĩ đ ki m chng m c đ xác th c. Ta tin vì ta đang sng trong xã h i này, ta tin vì ta đang đ d i ch đ này. Ta tin đ ti p t c sng. Còn nhi u đ u khó tin rút cu c l i là s th t. Nhng đ u tôi v a k , n u đ c nghe t ai đó xa l , có l tôi s không bao gi tin. Nhng vì đó là nhng chuy n đang th c s x y ra và tôi đã t n m t có m t, chng ki n và tr i qua.

Tôi cũng đã th y h bôi nh danh đ m tôi cùng nhng ng i khác b t đng chính ki n bng nhng l i bôi x u trng c báo chí hoc trên chính báo chí. Tôi đã đ c h c trong chính n n giáo đ c VN v xã h i phong ki n khi ng i ph n không đ c nói lên suy nghĩ c a mình, không đ c đ t câu h i th c m c và ph n kháng. Nhng ngày nay rút cu c trong chính xã h i hi n t i, không ch ph n mà t t c m i ng i nói chung không đ c phép t do nói lên cách nghĩ c a h , không đ c ph n kháng và bi u tình chng đ i.

Chng h n nh v đ án bauxite, b t ch p b n ki n ngh c a r t nhi u ng i không ng h ký vào, h v n ti n hành dù bi t rõ m c đ nguy h i c a khai thác bauxite đ n môi trng, đ n đ t và ngu n n c, đ n cây c i xung quanh. Khai thác bauxite, không loài sinh v t nào đ i n c có th sng đ c và con ng i m c b nh l , TQ đã đng c a 1 lo t các nhà máy bauxite t i n c h và sang VN ti n hành. Khai thác bauxite, các cây nh chè, cà phê.. đ c trng v vùng Tây Nguyên không th trng và m t vài trăm năm đ có th trng l i. Ch a k đ n vi c khi ti n hành đ án bauxite, nhà n c TQ đ a nhân dân TQ sang làm vi c đ n t i vi c ng i dân VN th t nghi p. V kinh t , bauxite trng c khi thành nhôm s đ c làm thành alumina, VN không đ đ i n đ t alumina luy n thành nhôm, và theo giá th trng, alumina r t r so v i nhôm. Nhng đ u quan trng nh t m i ng i đ u ph i c nh báo là v n đ an ninh đ t n c. Có th quan đ i m chính tr khác nhau, nhng đa ph n ng i VN đ u căm ghét TQ (nh cách TQ căm ghét VN). Nhìn nhng gì TQ đã làm v i Tây Tng và Tân Cng và tham vng bá quy n l n sang c l c đ a đen, tôi không nghĩ TQ có th b qua th o th t th a VN. Nhà n c VN hoàn toàn không quan tâm đ n b n ki n ngh . V n đng ý ký và ti n hành đ án bauxite.

Tôi đã đ c h c v tình th n đ u tranh b t khu t không nhún nhng và lòng yêu n c c a ng i VN. Nhng tôi đã th y h b t gi , đàn áp và gây khó đ cho nhng ng i bi u tình chng TQ vì nh hng đ n an ninh và ngo i giao gi a 2 n c. Tôi đã th y nhà n c hng hái lên ti ng ngay khi 2 c nh sát M đ đánh 1 sinh viên VN vì anh này không đ ti ng Anh và 2 bên không hi u nhau. H lên ti ng và th i phng s vi c; (chú thích c a ng i chuy n bài vi t này: vi c làm c a CSVN có th so sánh v i nhng gì LDCT t i San Jose đã làm cho H Phng qua các "em tr " Thomas Nguyễn, Lê L c... và vì v y mà các em tr và LDCT đ c CSVN ca tng

vì báo chí nước ngoài họ báo dân chúng là con cái nhà nước, con họ họ đóng cửa dõy riêng trong gia đình họ, không cần hàng xóm phải gõ cửa can thiệp? 1 ban lãnh đạo có tất không khi chế độ sang Cuba tuyên bố VN và Cuba đang thay phiên canh giữ hoà bình cho Thủ Giới, nhưng bọn thân họ không dám lên tiếng vì vì các người dân bắt giữ và cướp bóc trên biển Đông và không dám đề cập đến Hoàng Sa, Trường Sa vì họ nói mở họ đó là vấn đề “nhạy cảm”, đừng bàn tới, đã có chính sách cửa nhà nước?

(Nhưng nước khác theo quan niệm cửa họ, ban lãnh đạo là do nhân dân bầu ra và đóng thuế nuôi, họ phải đi dân cho dân và tôn trọng quyền lợi của dân, không thích, dân có quyền thay 1 ban lãnh đạo khác).

Nếu xã hội tốt, thì sao từ năm 1975 - được gọi là Thành phố, cho đến nay trong suốt 34 năm, mọi người đi đâu kéo nhau ra đi để tiếp tục sống bằng hàng trăm hàng nghìn cách khác nhau và người Việt không phải trên TG? Nếu xã hội tốt, thì sao những người ra đi đa phần đi không muốn vì? Tôi đã đi, đã gặp và trò chuyện với rất nhiều người Việt ở Đông Âu, và họ đi để tìm kiếm cuộc sống không muốn sống. Và rất nhiều người VN tôi biết không muốn trở về. Đó không phải là không yêu nước.

Nói thành thật, tôi cũng không muốn về. Tôi không về được và cũng không muốn về. Đó không phải là không yêu nước. Đó không phải là không muốn góp phần xây dựng đất nước. Tôi đã từng viết 1 bài về vấn đề đó. Mọi người chúng ta đi để tìm kiếm cuộc sống, nhưng rút cuộc công sức sẽ chia thành tro bụi và đổ sông đổ biển vì bọn có thể xây dựng được gì trong xã hội 1 thành phố xây 9 thành phố phá này?

Ông thành phố đeo trên tay cái đồng hồ vài chục ngàn đô, trong khi nhân dân phải cật lực làm việc mưu sinh để có tiền cho con đóng học phí, các công nhân phải làm việc cật lực chỉ có vài trăm ngàn 1 tháng, các nông dân bị chèn ép giá đất để phải kéo đi bán tình...

Đây không phải là xã hội chế nghĩa như cái họ đang rao giảng như nhét tuyên truyền cho mọi người, khi có những người làm việc cật lực, nên nên chế độ được nên phải tìm những công ty môi giới tìm cách sang các nước ở Đông Âu làm việc cho nhà máy (tôi đã gặp họ) trong khi có những người có thể bay 1 chuyến từ Hà Nội vào Sài Gòn chỉ để ngủ 1 đêm để đi không khí, có những người để họ 800 đô mua thay 1 cái và đến sinh hoạt tiếp bọn bè bạn để a 1 cái @.

Và tôi thì họ. Tôi sao chúng ta lại phải cam chịu chấp nhận? Tôi sao chúng ta không thể lên tiếng phản đối? Tôi sao chúng ta không thể đứng lên đấu tranh cho cuộc sống tốt đẹp hơn? Tôi sao chúng ta không làm gì đó cho đất nước, thay vì chịu đựng họ sang nước ngoài và không cần quan tâm đến VN nữa?

Tôi Ba Lan công nhân đình công và thi đấu cách mạng với số đông dân tộc Giáo Hoàng. Quân cờ domino để đấu tiên đến hàng loạt các quân cờ khác để loạt tiếp các nước ở Đông Âu. Những người dân bán tình hoà bình vì nhân quyền và tự do dân chủ, và những người lính họ súng tiếp chí bọn vào nhân dân họ. Tôi Đức, khao khát tìm cách vượt qua bức tường tiếp Đông sang Tây (những dân VN trước đây hàng loạt kéo nhau vượt biên gây chết hàng triệu người Thủ Giới) đến đến kết quả cuối cùng là giới để các bức tường (vì a rồi tôi đã có cả họ để tiếp tiếng niệm 20 năm bức tường Berlin sụp đổ).

- Vì tự do.
- Vì quyền sống.

- Vì thế ng lai.

Họ đã đứng lên. Nói dõ y. Phẫn kháng . Cốt lên tiếng nói và đòi hỏi cho tất do dân chủ .
Nhưng liệu nhân dân VN sẽ tranh đấu cho cuộc sống tốt đẹp hơn hay tiếp tục cam chịu những
mức ruồng rẫy thối nát của chế độ với quan niệm đánh đổi yêu quê hương TQ quố c và yêu nhà
nà c và suy nghĩ an ìi xã hội đang dần dần phát triển ? (ở vắng, xã hội đang tiến bộ , đổi ng th
169 trong danh sách với những nơi có đi u kiện sống tốt trên Thế Gi i, và cách đây vài năm 1 t
báo chính thống của VN đã viết, VN mất 175 năm để đưa i k p Singapore với đi u kiện
Singapore đổi ng yên - đi u này là không thể có). Nhân dân VN sẽ đổi ng lên t quy t đ nh cho
s ph n dân t c, hay chế vô ng chế đ i s can thiệp của M (t i sao M ph i can thiệp ?
Hãy nhìn cách Obama không dám tiếp Dalai Lama chế vì s ph t lòng TQ) và hèn nhất khi p
nh c (có l s VN s nh TQ trong s kiện Thiên An Môn đã cho xe tăng cán qua s sinh viên
bi u tình ?) với l i ngu bi n VN là n c nh không đánh l i TQ nên ph i cúi đ u ? (Đài Loan ,
Singapore ... có ph i n c nh không ? T i sao những n c này không s TQ ?)

Nhà n c này và những người t nh n mình yêu n c h n người khác chế vì bệnh v c Đ ng
và chế đ luôn tìm ra cách gi i thích và bi n minh cho m i s kiện và v n đ , những t i sao
thay vì tìm c , tìm cách gi i thích kho l p cho qua chuy n, chúng ta không tìm gi i pháp và
làm gì đó đ c i thi n những m t không t t y ?

T i sao thay vì chế đ i cho 1 đi u không bao gi đ n - s can thiệp của 1 n c khác, chúng ta
không t quy t đ nh cho s ph n của chính mình ?

T i sao thay vì cam chịu sống cùng những mức ruồng rẫy đ n của xã hội và những l i gi i
thích kh p khi ng, chúng ta không đ u tranh cho cuộc sống tốt đẹp hơn ?

Tôi buồn chế tin. Tôi mu n tin. Nhưng khác nhau ng i, máu ph n kháng đã có s n trong
tôi.

Tôi đ c những cách nghĩ khác nhau. Tôi so sánh. Tôi phân tích. Tôi đ t câu h i. Tôi nhìn vào
th c t .

Tôi xem xét v n đ . Tôi k t luận.

1 t brochure gi i thi u với bu i triển lãm t i ác c ng s n t i Ti p Kh c.
“Museum of communism Dream Reality Nightmare.”

Nhưng đi u tôi đã nói, các b n không tin và h i tôi b ng chế ng thuyết ph c đầu, th c các b n
đã bao gi th c m c và nghi v n v những đi u các b n đã đ c d y đ bao lâu nay chế a ?
Các b n có bao gi nghi ng tính xác th c của những đi u y hay trong quan niệm của b n nhà
n c không th tuyên truy n áp đ t đ i trá cho dân chúng và với b n sống trong đ t n c này,
các b n c n ph i đ t lòng tin tuy t đ i vào nhà n c này và b n tin (ho c thuyết ph c b n thân
ph i tin) r ng ban lãnh đ o đ u đang c g ng h t s c mình đ làm những đi u t t đ p nh t cho
xã hội VN ?